

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

24 juni 2015

VOORSTEL VAN RESOLUTIE

**om de Dienst voor alimentatievorderingen
optimaal te doen functioneren**

(ingediend door
mevrouw Fabienne Winckel c.s.)

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

24 juin 2015

PROPOSITION DE RÉSOLUTION

**visant à permettre un fonctionnement optimal
du Service des créances alimentaires**

(déposée par
Mme Fabienne Winckel et consorts)

N-VA	:	Nieuw-Vlaamse Alliantie
PS	:	Parti Socialiste
MR	:	Mouvement Réformateur
CD&V	:	Christen-Democratisch en Vlaams
Open Vld	:	Open Vlaamse liberalen en democraten
sp.a	:	socialistische partij anders
Ecolo-Groen	:	Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales – Groen
cdH	:	centre démocrate Humaniste
VB	:	Vlaams Belang
PTB-GO!	:	Parti du Travail de Belgique – Gauche d'Ouverture
FDF	:	Fédéralistes Démocrates Francophones
PP	:	Parti Populaire

Afkortingen bij de nummering van de publicaties:

DOC 54 0000/000: *Parlementair document van de 54e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer*
 QRVA: *Schriftelijke Vragen en Antwoorden*
 CRIV: *Voorlopige versie van het Integraal Verslag*
 CRABV: *Beknopt Verslag*
 CRIV: *Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaald beknopt verslag van de toespraken (met de bijlagen)*

PLEN: *Plenum*
 COM: *Commissievergadering*
 MOT: *Moties tot besluit van interpellaties (beigekleurig papier)*

Abréviations dans la numérotation des publications:

DOC 54 0000/000: *Document parlementaire de la 54e législature, suivi du n° de base et du n° consécutif*
 QRVA: *Questions et Réponses écrites*
 CRIV: *Version Provisoire du Compte Rendu intégral*
 CRABV: *Compte Rendu Analytique*
 CRIV: *Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (avec les annexes)*

PLEN: *Séance plénière*
 COM: *Réunion de commission*
 MOT: *Motions déposées en conclusion d'interpellations (papier beige)*

Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers

*Bestellingen:
 Natieplein 2
 1008 Brussel
 Tel. : 02/ 549 81 60
 Fax : 02/549 82 74
 www.dekamer.be
 e-mail : publicaties@dekamer.be*

De publicaties worden uitsluitend gedrukt op FSC gecertificeerd papier

Publications officielles éditées par la Chambre des représentants

*Commandes:
 Place de la Nation 2
 1008 Bruxelles
 Tél. : 02/ 549 81 60
 Fax : 02/549 82 74
 www.lachambre.be
 courriel : publicaties@lachambre.be*

Les publications sont imprimées exclusivement sur du papier certifié FSC

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Het is algemeen bekend dat eenoudergezinnen een verhoogd armoederisico lopen. Heel wat van die gezinnen, vooral vrouwen met kinderen, kampen met bestaansonzekerheid, en die wordt nog groter wanneer de onderhoudsuitkeringen niet worden betaald.

Het vraagstuk van de uitkeringen tot levensonderhoud heeft uiteraard betrekking op de vaststelling van het bedrag van die uitkering, maar ook op het probleem van de niet-betaling van de uitkeringen. Iedereen weet dat de beslissing tot toekenning van een uitkering tot levensonderhoud geenszins waarborgt dat die uitkering daadwerkelijk wordt betaald, hoewel de niet-betaling ervan een misdrijf is waarvoor de onderhoudsplichtige kan worden veroordeeld op grond van familieverlating, zoals bepaald bij artikel 391*bis* van het Strafwetboek.

De betaling van de uitkering tot levensonderhoud blijft voor de begunstigde een recht dat in acht moet worden genomen en waarvan de naleving uiteraard moet worden afgedwongen. Er zij aan herinnerd dat er een echte "alimentatieplicht" bestaat, die verder reikt dan de staat van behoefte van de betrokkene wanneer minderjarige kinderen of nog studerende meerderjarige kinderen in het spel zijn. Concreet houdt dat in dat de verwekker van een kind ook moet zorgen voor diens voeding en opvoeding, en het alles moet geven wat het nodig heeft totdat het op eigen benen kan staan. In dat verband bepaalt artikel 203, § 1, van het Burgerlijk Wetboek het volgende: "De ouders dienen naar evenredigheid van hun middelen te zorgen voor de huisvesting, het levensonderhoud, de gezondheid, het toezicht, de opvoeding, de opleiding en de ontplooiing van hun kinderen. Indien de opleiding niet voltooid is, loopt de verplichting door na de meerderjarigheid van het kind."

Om de gevolgen van de niet-betaling van uitkeringen tot levensonderhoud te milderen, heeft de wetgever aldus de wet van 21 februari 2003 aangenomen tot oprichting van een Dienst voor alimentatievorderingen (DAVO) bij de FOD Financiën. Die Dienst is ermee belast de onderhoudsgerechtigden het geld van de niet-betaalde uitkering tot levensonderhoud voor te schieten en die bedragen, alsook alle achterstallen, van de onderhoudsplichtige terug te vorderen.

Van bij de oprichting, die de indieners vurig hebben gesteund, was de belangrijkste taak van de DAVO dus de armoede te bestrijden die te wijten is aan de niet-betaling van die onderhoudsuitkeringen voor de kinderen.

DÉVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

Les familles monoparentales courent, comme nous le savons, un risque accru de pauvreté. De nombreuses familles, essentiellement des femmes avec enfants, sont ainsi plongées dans la précarité et celle-ci tend à s'accroître lorsque des créances alimentaires ne sont pas payées.

En effet, la problématique des pensions alimentaires concerne évidemment la fixation du montant de la pension mais également les impayés. Chacun sait que la décision de l'octroi d'une pension alimentaire ne garantit en rien son versement alors que le non-paiement de celle-ci constitue une infraction pouvant aboutir à une condamnation pour abandon de famille tel que prévu par l'article 391*bis* du Code pénal.

Le paiement de la pension alimentaire demeure un droit qu'il s'agit de respecter et, bien sûr, de faire respecter. Pour rappel, il existe une véritable "obligation alimentaire" dépassant l'état de besoin de la personne, lorsqu'il s'agit d'enfants mineurs ou d'enfants majeurs encore aux études. Concrètement, celui qui conçoit un enfant doit le nourrir, l'élever et lui procurer tout ce dont il a besoin jusqu'à ce qu'il soit autonome. Aussi, l'article 203, § 1er, alinéa 1er, du Code civil dispose que "Les père et mère sont tenus d'assumer, à proportion de leurs facultés, l'hébergement, l'entretien, la santé, la surveillance, l'éducation, la formation et l'épanouissement de leurs enfants. Si la formation n'est pas achevée, l'obligation se poursuit après la majorité de l'enfant."

Face aux pensions alimentaires impayées, le législateur a ainsi adopté la loi du 21 février 2003 créant un Service des créances alimentaires (Secal) au sein du Service public fédéral (SPF) Finances. Sa mission est d'avancer aux créanciers d'aliments l'argent des pensions alimentaires non payées et de récupérer ces sommes, et tous les arriérés, chez le débiteur d'aliments.

Depuis sa création, que les auteurs ont ardemment soutenue, le Secal a donc pour principale vocation de lutter contre la pauvreté engendrée par le non-paiement de ces pensions aux enfants. Le Secal est donc

Het is dus duidelijk dat de DAVO een instrument is om de armoede — en inzonderheid de kinderarmoede — te bestrijden.

De wet van 12 mei 2014, die het resultaat is van belangrijke parlementaire werkzaamheden in de vorige zittingsperiode, heeft het mogelijk gemaakt de toegankelijkheid van de DAVO en de degelijke werking ervan echt te verbeteren.

Momenteel heeft de DAVO een tweeledige taak.

Primo int de Dienst de uitkeringen tot levensonderhoud bij de in gebreke blijvende schuldenaars en gaat hij over tot de invordering van alle door die onderhoudsplichtigen verschuldigde achterstallen. De begunstigten zijn de kinderen, de echtgenoten of de samenwonenden. In dit verband is er geen enkele inkomensvereiste.

Secundo verleent de Dienst maandelijkse voorschotten op de uitkeringen die uitsluitend aan de kinderen verschuldigd zijn. De toekenning van die voorschotten hangt evenwel af van het inkomensniveau van de persoon die het hoederecht heeft; dat inkomen mag namelijk een welbepaalde bovengrens niet overschrijden. Sinds de voormelde wet van 12 mei 2014 werd die bovengrens opgetrokken tot 1 800 euro netto per maand, verhoogd met 66 euro netto per kind ten laste.

Vóór de inwerkingtreding van die wet was die bovengrens vastgesteld op 1373 euro netto per maand, verhoogd met 65 euro netto per kind ten laste.

De indieners hadden er al geruime tijd op aangedrongen die inkomensbovengrens te verhogen, omdat zij vonden dat die beperking voorbijging aan de economische realiteit van al te veel gezinnen. De voormelde wet van 12 mei 2014 heeft deze belangrijke en onontbeerlijke vooruitgang mogelijk gemaakt.

Uit onderzoek dat het Onderzoeksinstituut voor Arbeid en Samenleving van de KULeuven vóór de inwerkingtreding van de voormelde wet van 2014¹ heeft uitgevoerd, blijkt dat, mocht men de inkomensbovengrens tot 1800 euro hebben opgetrokken, 16 679 gezinnen aanspraak hadden kunnen maken op een voorschot wegens wanbetaling, in plaats van 12 384 gezinnen. Het onderzoek vermeldt ook dat “[e]en verschuiving van de grens naar 1 800 euro per maand [...] een maximale verhoging van 58 % van het huidige voorschotbudget [zou] impliceren of een jaarlijkse verhoging met 11,6 miljoen

¹ <https://lirias.kuleuven.be/bitstream/123456789/367163/1/SECAL.pdf>.

clairement un instrument de lutte contre la pauvreté et contre la pauvreté infantile en particulier.

La loi du 12 mai 2014, fruit d’un important travail mené par notre assemblée sous la législature 53, a permis une véritable amélioration quant à l’accroissement de l’accessibilité au Secal et au bon fonctionnement de celui-ci.

Le Secal intervient donc aujourd’hui toujours sous deux formes.

La première forme concerne la perception des créances alimentaires auprès des débiteurs défaillants et le recouvrement de tous les arriérés dus par ces débiteurs. Les bénéficiaires en sont les enfants, les époux ou cohabitants. Aucune condition de revenus n’est exigée.

La seconde forme d’intervention est l’octroi d’avances mensuelles sur les pensions dues exclusivement aux enfants. L’octroi de ces avances est cependant conditionné par le niveau de revenus de la personne qui en a la garde. Ainsi, ces revenus ne peuvent dépasser un certain plafond qui, depuis la loi du 12 mai 2014 précitée, a été relevé à 1 800 euros net par mois, augmenté de 66 euros net par enfant à charge.

En effet, jusqu’alors, le plafond était fixé à 1 373 euros net par mois, augmenté de 65 euros net par enfant à charge.

Depuis longtemps, les auteurs souhaitaient voir ce plafond relevé, estimant que cette limitation ignorait la réalité économique de beaucoup trop de familles. La loi du 12 mai 2014 précitée a permis cette avancée importante et indispensable.

Selon une étude menée par l’Onderzoeksinstituut voor Arbeid en Samenleving de la KUL, avant l’application de la loi précitée du 12 mai 2014¹, si l’on avait rehaussé le plafond de revenus à 1 800 euros, 16 679 ménages auraient eu droit à des avances pour défaut de paiement contre 12 384. L’étude mentionnait par ailleurs qu’“un déplacement du plafond à 1 800 euros par mois impliquerait une augmentation maximale de 58 % de l’actuel budget des avances, soit une augmentation annuelle de 11,6 millions d’euros. Compte tenu d’un taux de participation de 69 %, il ne faudrait

¹ <https://lirias.kuleuven.be/bitstream/123456789/367163/1/SECAL.pdf>.

euro. Rekening houdende met een take up van 69 % zou dit beperkt blijven tot 40 % of een jaarlijkse verhoging met 8 miljoen euro”.

Het Rekenhof heeft in zijn verslag² aangegeven dat, ingevolge de toepassing van de voormelde wet van 12 mei 2014, in het begrotingsjaar 2015 een krediet van 25,6 miljoen euro wordt uitgetrokken voor de betaling van voorschotten op onderhoudsuitkeringen. Dat is een stijging met 1,2 miljoen euro in vergelijking met het begrotingsjaar 2014.

Aan de hand van een berekeningsmodel dat werd uitgewerkt door het Onderzoeksinstituut voor Arbeid en Samenleving (HIVA - KULeuven), raamt de administratie de extra uitgaven als gevolg van de verhoging van dat grensbedrag op 8 miljoen euro.

Het Rekenhof onderstreept dus dat het hierboven vermelde krediet van 25,6 miljoen euro geen rekening houdt met die extra uitgave en dat het dan ook wellicht niet zal volstaan om de voorschotten op de onderhoudsuitkeringen te betalen.

Als de budgettaire middelen die de DAVO worden toegewezen, ontoereikend blijven, zal de optimale werking ervan uiteraard niet kunnen worden gewaarborgd. Dat doet de indieners van dit voorstel van resolutie dan ook het ergste vrezen voor de talrijke gezinnen die er een beroep op doen, of zouden kunnen doen. Terwijl het aantal begunstigen fors had moeten stijgen na de uitbreiding van de toegangsvoorwaarden, blijkt vandaag echter dat weinig nieuwe gezinnen een aanvraag hebben ingediend.

Het ligt voor de hand dat de DAVO onderbenut blijft door een gebrek aan bekendheid. Heel wat gezinnen die op die dienst een beroep zouden kunnen doen, doen dat niet omdat ze niet op de hoogte zijn van die mogelijkheid. Al volstaat dit voor de indieners niet, het zou een grote stap vooruit zijn mocht het bestaan van de DAVO op elk echtscheidingsvonnis worden vermeld. De niet-betaling van de uitkeringen tot levensonderhoud kan immers voorvallen lang na de echtscheiding, wanneer de uitkeringsgerechtigde het echtscheidingsvonnis niet meer heeft en de door de DAVO geboden ondersteunings- en beroepsmogelijkheid dus over het hoofd ziet. Het is dus belangrijk dat regelmatig bewustmakingscampagnes worden gevoerd om het bestaan van de DAVO onder eenieders aandacht te brengen.

Naast de budgettaire middelen en de bekendheid die de DAVO noodzakelijkerwijs moet genieten, vinden de indieners het ten slotte fundamenteel dat die dienst over

compter que 40 %, soit une augmentation annuelle de 8 millions d’euros”.

Faisant suite à l’application de la loi précitée du 12 mai 2014, la Cour des comptes précisait pour sa part dans son rapport² qu’un crédit de 25,6 millions d’euros est prévu pour l’année budgétaire 2015 pour le paiement des avances en matière de créances alimentaires et qu’il s’agit là d’une augmentation de 1,2 million d’euros par rapport à l’année budgétaire 2014.

Cependant, sur la base d’un modèle de calcul mis au point par l’*Onderzoeksinstituut voor Arbeid en Samenleving (HIVA – KULeuven)*, l’administration estime les dépenses supplémentaires liées à ce relèvement de plafond à 8 millions d’euros.

La Cour des comptes souligne donc que le crédit précité de 25,6 millions d’euros n’intègre pas cette dépense supplémentaire et qu’il sera dès lors sans doute insuffisant pour payer les avances sur pension alimentaire.

Si les moyens budgétaires octroyés au Secal demeurent insuffisants, son fonctionnement optimal ne pourra évidemment pas être garanti. Et cela fait craindre aux auteurs le pire pour ces nombreuses familles qui y ont, ou pourraient, y avoir recours. Actuellement, alors que le nombre de bénéficiaires aurait dû augmenter fortement après l’élargissement des conditions d’accès, il semble que peu de nouvelles familles aient introduit une demande.

Car il est évident que le Secal demeure actuellement sous exploité faute de publicité suffisante. En effet, de nombreuses familles qui pourraient faire appel à lui ne le font pas car elles ne connaissent pas cette possibilité qui leur est offerte. Si une mention relative à l’existence du Secal serait déjà présente sur chaque jugement de divorce, bien que ce ne soit pas suffisant pour les auteurs, cela constituerait déjà un sérieux pas en avant. En effet, le non-paiement des pensions alimentaires peut survenir bien après le divorce, à un moment où le créancier d’aliments ne possède plus ce jugement et ne pense dès lors plus à cette voie d’aide et de recours que représente le Secal. Il est donc fondamental que des campagnes de sensibilisation soient menées régulièrement pour que le Secal soit suffisamment connu de tous.

Enfin, au-delà des moyens budgétaires et de la publicité dont doit impérativement bénéficier le Secal, il apparaît fondamental aux auteurs que ce service puisse

² 171e Boek van het Rekenhof, oktober 2014.

² 171 cahier de la Cour des comptes, octobre 2014.

de vereiste mankracht kan beschikken om zijn taken tot een goed einde te brengen. Op 31 december 2010 waren er 96,90 voltijds tewerkgestelde equivalenten (VTE) in dienst bij de verschillende afdelingen van de DAVO.

Volgens het laatste verslag van de DAVO-Evaluatiecommissie (2010) is het echter zo dat "(d)e kantoren immers meer en meer signalen [geven] dat het aanwezige personeelsbestand niet meer voldoende is en dat zich dat het meest laat gevoelen in de invordering". Bovendien is uit het antwoord op een vraag aan de minister van Financiën in december 2014 gebleken dat "(k)anteling 3 volledig afgerond [is] wat DAVO betreft, en [dat die] geen gevolgen [heeft] voor het personeelsbestand, dat uit 98 medewerkers bestaat"³.

Sinds 2010 is dus geen extra personeel meer toegewezen aan de DAVO en ook nu wordt daar niet in voorzien, terwijl de toegangsvoorwaarden tot de dienst sinds 2014 verruimd zijn en de werklast dan ook sterk zou moeten gestegen zijn.

De indieners achten het dan ook onontbeerlijk dat alle gerechtigden op een uitkering tot levensonderhoud weten dat de DAVO bestaat en dat ze het recht hebben om er een beroep op te doen. De indieners vragen daarom dat wordt voorzien in het vereiste budget om aan die toekomstige aanvragen tegemoet te kunnen komen, maar tevens dat aan de DAVO de personele middelen ter beschikking worden gesteld die nodig om zijn taken in goede omstandigheden te kunnen vervullen.

Overigens zijn de indieners van mening dat dit voorstel van resolutie op dit punt aansluit bij het regeerakkoord, dat van de bestrijding van armoede, meer bepaald bij kinderen, een prioriteit wil maken. In dat regeerakkoord luidt het immers dat "[d]e regering erover [zal] waken dat de middelen voor armoedebestrijding zo worden ingezet dat zo veel mogelijk mensen uit de armoede blijven en raken". Voorts preciseert het regeerakkoord dat "[d]e regering een meerjaren federaal actieplan armoedebestrijding [zal] opstellen. (...) Binnen het actieplan zal er specifieke aandacht worden besteed aan de bestrijding van kinderarmoede (onder meer bij alleenstaande ouders)".

³ Kamer van volksvertegenwoordigers, Integraal Verslag, CRIV 54 COM 039, 16 december 2014, blz. 2.

disposer du personnel nécessaire pour mener à bien ses missions. À la date du 31 décembre 2010, il y avait ainsi 96,90 collaborateurs équivalents temps plein en poste dans les différents services du SECAL.

Cependant, selon le dernier rapport de la Commission d'évaluation du Secal (2010), il semble que "Les bureaux donnent de plus en plus de signaux selon lesquels l'effectif en personnel actuel n'est plus suffisant et que l'effet se fait sentir le plus sur le recouvrement". Par ailleurs, en réponse à une question adressée au ministre des Finances, en décembre 2014, il apparaît que "le basculement 3 est entièrement finalisé pour le SECAL et reste sans impact pour son effectif, qui s'élève à 98 agents"³.

Aucun personnel supplémentaire n'a donc été affecté au Service du Secal depuis 2010 et aucun personnel supplémentaire n'est prévu pour l'instant alors que les conditions d'accès au service ont pourtant été élargies depuis 2014 et que la charge de travail devrait donc être fortement accrue.

Il semble donc aujourd'hui indispensable aux auteurs que les créanciers et créancières d'aliments puissent tous connaître l'existence du SECAL et leur droit d'y faire appel. Aussi, les auteurs demandent que puisse être prévu le budget nécessaire pour répondre à ces futures demandes mais également que puisse être procuré au Secal les moyens humains nécessaires pour mener à bien ses missions dans de bonnes conditions.

Les auteurs sont d'ailleurs d'avis que cette proposition de résolution rejoint sur ce point l'accord de gouvernement qui veut faire de la lutte contre la pauvreté, notamment infantile, une priorité. Cet accord indique en effet que "Le gouvernement veillera à ce que les moyens de la lutte contre la pauvreté soient investis afin qu'un maximum de personnes possibles restent éloignées de la pauvreté". L'accord précise par ailleurs que "Le gouvernement élaborera un plan d'action fédéral pluriannuel de lutte contre la pauvreté... Dans le plan d'action, une attention particulière sera accordée à la lutte contre la pauvreté des enfants (y compris les familles monoparentales)...".

Fabienne WINCKEL (PS)
Eric MASSIN (PS)
Ahmed LAAOUEJ (PS)
Karine LALIEUX (PS)
Özlem ÖZEN (PS)

³ Chambre des représentants, Compte rendu intégral, CRIV 54 COM 039, 16 décembre 2014, page 2.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE

DE KAMER VAN VOLKSVERTEGENWOORDIGERS,

A. verwijst naar de wet van 21 februari 2003 tot oprichting van een Dienst voor alimentatievorderingen bij de FOD Financiën;

B. verwijst naar de wet van 12 mei 2014 houdende wijziging van de wet van 21 februari 2003 tot oprichting van een Dienst voor alimentatievorderingen bij de FOD Financiën en tot wijziging van het Gerechtelijk Wetboek, met het oog op een effectieve invordering van onderhoudsschulden;

C. verwijst naar het Evaluatieverslag 2010 van de Evaluatiecommissie van de DAVO;

D. verwijst naar de resultaten van het onderzoek dat de KULeuven in 2012 heeft gevoerd met als titel "Budgettaire impact van de toekenning van de voorschotten door de Dienst voor Alimentatievorderingen";

E. stipt aan dat de eenoudergezinnen een groter armoederisico lopen;

F. wijst op de cruciale rol die de DAVO kan spelen in het kader van de bestrijding van de armoede bij eenoudergezinnen en in het bijzonder in het kader van de bestrijding van de kinderarmoede;

G. attendeert op de noodzaak de benodigde financiële en personele middelen toe te kennen om een optimale werking van de DAVO te garanderen;

VERZOEKT DE REGERING:

1. overeenkomstig het advies van het Rekenhof het voor de DAVO vrijgemaakte budget te verhogen, zodat die Dienst het hoofd kan bieden aan de nieuwe aanvragen inzake de toekenning van voorschotten als gevolg van de optrekking van het maximumbedrag tot 1 800 euro netto per maand, krachtens de wijzigingswet van 12 mei 2014;

2. wegens de wijziging die in 2014 in de wetgeving betreffende de DAVO werd aangebracht en inzonderheid wegens de verruiming van de voorwaarden om er een beroep op te kunnen doen, de werklast van de DAVO zo snel mogelijk te evalueren;

3. naar gelang van de resultaten van de werklast-evaluatie eventueel in het benodigde extra personeel te voorzien;

PROPOSITION DE RÉOLUTION

LA CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS,

A. vu la loi du 21 février 2003 créant un Service des créances alimentaires au sein du SPF Finances;

B. vu la loi du 12 mai 2014 modifiant la loi du 21 février 2003 créant un Service des créances alimentaires au sein du SPF Finances et les dispositions du Code judiciaire dans ce domaine, en vue d'assurer le recouvrement effectif des créances alimentaires;

C. vu le rapport d'évaluation 2010 de la Commission d'évaluation du Secal;

D. vu les résultats de l'étude menée par la KUL en 2012 relative à "L'impact budgétaire de l'octroi d'avances par le Service des créances alimentaires";

E. vu le risque accru de pauvreté que rencontrent les familles monoparentales;

F. considérant le rôle essentiel que peut jouer le Secal dans le cadre de la lutte contre la pauvreté des familles monoparentales et dans le cadre de la lutte contre la pauvreté infantile en particulier;

G. considérant la nécessité d'octroyer les moyens financiers et en personnel nécessaires pour assurer un fonctionnement optimal du Secal;

DEMANDE AU GOUVERNEMENT:

1. de revoir à la hausse le budget consacré au Secal, conformément à l'avis de la Cour des comptes, afin de lui permettre de faire face aux nouvelles demandes concernant l'octroi d'avances suite au relèvement de plafond à 1 800 euros net par mois, consacré par la loi modificative du 12 mai 2014;

2. de prévoir, dans les plus brefs délais, en raison de la modification apportée à la législation relative au Secal en 2014 et plus précisément en raison de l'élargissement des conditions d'accès à celui-ci, une évaluation de la charge de travail du Secal;

3. en fonction des résultats de l'évaluation de la charge de travail, de prévoir, le cas échéant, le personnel supplémentaire nécessaire;

4. een gedetailleerde analyse mogelijk te maken van de redenen waarom sommige gezinnen, die nochtans aan de daartoe vereiste voorwaarden voldoen, geen beroep doen op de DAVO;

5. geregeld grootschalige voorlichtingscampagnes te voeren zodat de DAVO meer bekendheid krijgt bij het grote publiek.

6 mei 2015

4. de permettre une analyse détaillée des raisons du non-recours au Secal par certaines familles, qui se trouvent pourtant dans les conditions requises pour y faire appel;

5. de mener régulièrement des campagnes d'information à grande échelle afin que le Secal soit davantage connu du grand public.

6 mai 2015

Fabienne WINCKEL (PS)

Eric MASSIN (PS)

Ahmed LAAOUEJ (PS)

Karine LALIEUX (PS)

Özlem ÖZEN (PS)